

Døvelser, behøver jeg ikke at gjøre opmærksom paa, at Angrebene paa dette Punkt ligeledes gaa ud over Flertallets Hoveder og ramme Krigsbestyrelsen, idet der jo i flere Henseender er tilveiebragt Overensstemmelse mellem Krigsbestyrelsen og Flertallet. Der er kun et Punkt, hvori Flertallet i den Henseende skiller sig fra den ærede Krigsminister, nemlig naar vi have foreslaaet en Del af den første Uddannelse henlagt til efter Slutningen af de store Døvelser, idet man medtager Oktober Maaned til en Del af den første Uddannelse. Jeg er nu fuldstændig overbevist om, at man maa give Flertallet Ret i, at Anvendelse af Tiden fra 1ste Mai til 1ste November ogsaa for Uddannelsens Skyld er heldigere end Anvendelse af Tiden fra 1ste April til 1ste Oktober, men det Hensyn, der er gjort gjældende mod Forholdet, er, at det ikke er heldigt, at man paany gjenoptager Enkeltmands Uddannelse, efterat man har afluttet de større Døvelser. Jeg skal give ærede Medlemmer Ret i, at der kan være nogen Slaphed til Stede i det Dieblis, de store Døvelser afluttes, men jeg maa da ogsaa gjøre gjældende, at Mandstabet netop trænger til at blive opstrammet igjen, inden det hjemsendes; jeg tror, at det godt kan trænge til atter at komme under de sedvanlige Forhold og at faae en saadan Efterdøvelse, naar de store Døvelser ere sluttede. Jeg skal derfor fremdeles fastholde, at medens Anvendelse af Rekruter overhovedet til større Døvelser er et Forslag, der er udgaaet fra Regjeringen, er Flertalsforlaget paa dette Omraade, ogsaa fra et militært Synspunkt betragtet, heldigere end Regjerings Forslag. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Overmoes) glædede sig over den hensynsfulde Omjorg, der fra Flertallets Side er vist for Officerernes Arbejde og for en heldig Anvendelse af deres Tid. Glæden kan jo i dette Punkt være fælles; men det ærede Medlem mente, at man ikke havde Grund til at vise en saa stor Omhu, da Officererne allerede nu havde tilstrækkelig Anvendelse for deres Tid, og han bemærkede, at det navnlig var ham bekjendt, at enkelte Officerer i den Tid, der er forløben, siden Hærløven blev til, ikke havde faaet den Hviletid, som han forudsætter. Jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret deri; det er ogsaa mig bekjendt, at Tjenesteplichten ved Omstændighedernes Magt er bleven saa overordentlig ulige for de overordnede Befalingsmænd, at enkelte have maattet bære deres ulige større Andel af Tjenesten, men det ærede Medlem maa da samtidig give mig Ret i, at der er et stort Antal Personer, som ingenlunde er i Stand til tilfulde at anvende deres Tid i den militære Tjeneste, og det Personer, hvem jeg er overbevist om, at man ligesom vilde gjøre Gavn, naar man anviste dem en saadan fast og jævn Tjeneste, som Flertalsforlaget forudsætter. — Det ærede Medlem gjorde sig endelig fkyldig i en Feilregning, naar han beregnede Rekrutstyrken pr. Ba-

taillon efter Mindretallets Forslag til kun at skulle være 300 Mand. Gaar man ud fra det samme Antal af Rekruter til Fodfolket overhovedet, som Flertallet har opstillet, nemlig 6,000, ville ærede Herrer finde, at dette Antal, divideret med 15, udgjør 400 Mand, og altsaa vil det Lal, som det ærede Medlem ansførte, 300, være at rette til 400. Derved skal jeg forøvrigt ikke dvæle længere; det er ikke væsentligt, medens det i ethvert Fald vil erkjendes, at en Rekrutstyrke, fordelt paa 21 Batailloner, maa være væsentlig mindre end den samme Styrke, fordelt paa 15. — Den høitærede Krigsminister er konsekvent i sin Optræden overfor disse Forslag. Han har allerede i Udvalget udtalt, at han ikke kunde indlade sig paa en Forhandling paa Grundlag af de Vindringsforslag, som foreligge, og han fastholder dette sit Standpunkt og gennemfører det saa konsekvent, at han end ikke indlader sig paa nogen Diskussion af Enkelthederne. Der er kun kommet et eneste Moment frem idag, som noget nærmere belyser den ærede Krigsministers Standpunkt; det er den Vægt, han lægger paa Bevarelsen af den fortsatte Vintertjeneste. Han satte sin Opfattelse i stærk Modsetning til Flertallets, og lod forstaa, at dette var et Punkt, hvorpaa han ingen Indrømmelser kunde gjøre; hvis jeg har forstaaet den ærede Krigsminister rigtig, var dette hans Mening. Dette beklager jeg i høi Grad, fordi det gienlykt vil svække Udfigterne til at faae en Revision af Hærløven gennemført, i alt Fald i den nuværende høitærede Krigsministers Bestyrelsestid. Jeg veed ikke ret, fra hvilket Synspunkt det er, den ærede Krigsminister lægger en saa overordentlig stor Vægt paa denne Tjeneste. Da jeg forrige Gang havde Ordet, ansførte jeg enkelte af de Hensyn, man kunde have for Die ved Bevarelsen af denne Tjeneste. Men jeg glemte et, og det er maaske det, hvorpaa den ærede Krigsminister lægger en aldeles overveiende Vægt. Det er nemlig Hensynet til at kunne have en Militærstyrke i Kjøbenhavn til Ordenens Opretholdelse og Andet deslige. Ved det Hensyn maa jeg dvæle med nogle Ord; thi Flertallet har heller ikke været blindt derfor; det har søgt at opnaa og tror tilfulde at have fyldestgjort det samme Diemed ved det Forslag, man er fremkommet med angaaende Ordningen af den militære Centralsskole. Det Antal Elever, denne Centralsskole vil indeholde, vil udgjøre omtrent den samme Mandstabsstyrke, som nu haves til Garnisonstjeneste i Kjøbenhavn ved de 3 Rekrutbatailloner, idet det i Alt udgjør et Antal af 400 Mand, og jeg antager ikke, at Nogen vil tvivle om, at en Elitestyrke, udtagen af samtlige Afdelinger i Landet, Befalingsmandslevene, vil være et Korps, der vil være i høiere Grad paalidelig end disse Garnisonsoldater, som man ønsker bevarede ved Afdelingerne. Jeg tror altsaa ikke, at dette Hensyn kan have den Vægt, den ærede Krigsminister lægger derpaa, og